

РЕШЕНИЕ

№ 2214

гр. София, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8436** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.32, ал.1, т.4 от Закона за висшето образование (ЗВО).
Образувано е по жалба на А. В. Ш. от [населено място] срещу Заповед №2247/01.08.2023 година, издадена от ректора на Техническия университет (ТУ) - С., с която жалбоподателят е отчислен без право на защита от редовна докторантура по докторска програма „Строителна техника и съпротивление на материалите“ с научни ръководители доц. д-р инж. В. Ц. Ц. и доц. д-р инж. Н. Д. Н., ФТ.

Наведеното основание за оспорване, предвид изложените в жалбата оплаквания е по чл.146, т.3 АПК-допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Иска се обявяването нищожността или отмяната на оспорения акт.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град жалбоподателят Ш., лично и чрез процесуалните си представители- адв. Е. и адв.К. моли за уважаването на жалбата и за присъждането на разноските по делото, съгл. представения списък по

чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК. В депозираните по делото писмени бележки, в определения за това от съда срок, се излагат подробни съображения за основателност на жалбата.

Ответникът- ректора на Техническият университет-С. се представлява от юрк. З., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на разноски. При условията на евентуалност, ако съдът уважи жалбата, прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

По делото е безспорно, а се установява и от приетите по преписката доказателства, че със Заповед №2150/04.07.2016 г. на ректора на ТУ-С., жалбоподателят А. В. Ш., на основание чл.6, ал.15 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени (ПУРПНС) в ТУ-С., е зачислен в редовна докторантура, считано от 01.07.2016 г., по професионално направление (ПН) 5.1 „Машинно инженерство“ и докторска програма „Строителна механика и съпротивление на материалите“, с научни ръководители доц. д-р инж. В. Ц. и доц. д-р инж. Н. Н. към Катедра „Съпротивление на материалите“. Посочен е краен срок за завършване на докторантурата 01.07.20219 г.

Изработен е индивидуален план за работа на докторанта (л.146-л.150 по делото), утвърден от ФС в заседание от 27.09.2016 г., т. 8. Темата на дисертационната работа е „Влияние на корозията върху механичните свойства на стоманите“. Част от индивидуалния план са работни планове за всяка една от трите години на докторантурата. Предаването на написаната дисертация е предвидено да бъде осъществено в третата година, в периода от 01.06.2019 г. до 01.07.2019 г., а вътрешната защита да се състои на 01.07.2019 г.

До приключване на устните състезания по делото жалбоподателят не оспори твърдението на ответника в молба от 17.11.2023 г. (л.139-л.144), че жалбоподателят е ползвал отпуск по болест за времето от 17.09.2018 година до 15.03.2019 г. и платен отпуск за 2019 година до прекратяване на трудовия му договор на 01.09.19 година,

както следва: 18.03.19 г. до 01.04.19 г.; на 10.04.19 г.; от 23.04.19 г. до 09.05.19 г.; на 06.06.19 г.; от 22.07.19 г. до 23.08.19 г. В тази насока са и показанията на св. доц. д-р инж. В. Ц., който посочи, че за целта си служи с бележки за справка, която е направил преди разпита му по делото.

По време на отпуск, а именно на 27.03.2019 г., А. В. Ш. е предал чрез трето лице (в съотв. с показанията на св. доц. д-р инж. В. Ц.) дисертационния си труд на един от научните си ръководители.

В становище от 09.04.2019 г. (л. 26 по делото), научните ръководители доц. д-р инж. В. Ц. и доц. д-р инж. Н. Н. са изложили, че дисертационният труд не отговаря на индивидуалния план на докторанта; изследванията са направени без знанието на научните ръководители по време на болничния му период; резултати от направените изследвания са докладвани на конференции по време на болничния му период; дисертацията съдържа множество груби грешки-теоретични, терминологични, методологични, експериментални, в обработката на резултатите, димензионни, граматични, правописни и др., както и грешно формулирани изводи към главите и приносите в дисертационния труд; дисертацията не е структурирана правилно. Съдържа се обаче и констатация, че дисертацията съдържа „добри идеи и приноси-обширна литературна справка, разработена опитна уредба, алтернативен метод за обработка на резултатите, идеи за внедряване“. По тези съображения от научните ръководители е направен извод, че в този си вид дисертацията не е подходяща за насочване към вътрешна защита, като е необходима сериозна преработка. Отразено е, че докторантът не може да се справи самостоятелно с възложените му задачи, както се е опитал. За отстраняване на проблемите в предадения дисертационен труд било необходимо да работи в тясно сътрудничество с научните си ръководители.

Разпоредбите на чл. 17 и чл. 18 от ППЗРАСРБ и чл. 16 и чл. 17 от Правилника на ТУ-С. обаче изискват работата на докторанта по подготовка на дисертационния труд да се докладва, обсъжда и оценява не еднократно, а периодично в течение на целия срок на обучението, като отчетането съдържа не просто посочване на извършените дейности, а отчет за изпълнение на индивидуалния план, докладване на получени резултати, такъв за работата по дисертацията, придружен с доказателствен материал

(написани части от дисертационния труд, проект на публикации и др.), както и отчет за преподавателската работа, заверен от декана на факултета. По делото се установява, че в изпълнение на тези законови изисквания докторантът е отчитал в срок извършените дейности по индивидуалния си план, а отчетните доклади са били надлежно обсъждани и приемани от деканския съвет и факултетния съвет на факултета по транспорта при ТУ-С.-Протокол № 9/08.11.2016 г. - т. 5.10 (л.152-л.153 по делото), Протокол № 11/10.01.2017 г. - т. 5.1. (л.155-л.156 по делото), Протокол № 23/ 27.02.2018 г. - т.5.7. (л.163-л.164 по делото), Протокол № 32/15.01.2019 г. - т. 4.1(л.276-л.277 по делото). Докладите(л.151, л.154, л.162 и л.275), видно от подписите върху тях, са представяни винаги на научните ръководители, тоест твърдението, че те не са запознати с работата на докторанта, преди да бъдат представени за приемане от деканския съвет е невярно. По делото не са налице никакви доказателства, от които да е видно, че която и да е част от работата на жалбоподателя, отчитана в докладите, е била отрицателно оценява - с критики и препоръки, от научните ръководители или компетентен орган на университета. При тези се налага извод, че изпълнението на работата по дисертацията (индивидуалния план) е била одобрявана поетапно и от научните ръководители, и от компетентния колективен орган на университета - деканския съвет. Този извод противоречи на изложеното в становището от 09.04.2019 г. на научните ръководители доц. д-р инж. В. Ц. и доц. д-р инж. Н. Н..

Срещу становището на научните ръководители, на 15.04.2019 г. А. Ш. е подал възражение (л.27), с което е поискал да бъдат назначени три хабилитирани лица в съответните научни области за преценка готовността за защита на дисертацията, като двамата научни ръководители на докторантурата да не участват.

Със заявление вх. № 2100-139/22.04.2019 г., подадено до ректора на ТУ-С., А. Ш. е поискал да бъде извършен контрол за правилното и коректно изпълнение на нормативно заложените процедури и действия.

Във връзка с възражението от жалбоподателя, на 24.04.2019 г., научният ръководител доц. д-р инж. В. Ц., на основание чл. 24, ал.2 от ПУРПНС в ТУ-С. е назначил комисия от три хабилитирани лица: доц. д-р Б. Д., доц. д-р Л. Л. и доц. д-р Г. С. за преценка на готовността за защита на дисертацията за образователна и научна степен „доктор“ по

професионално направление 5.1 „Машинно инженерство“ и докторска програма „Строителна механика и съпротивление на материалите“, на тема „Влияние на корозията върху механичните свойства на стоманите“ (л.28).

Срещу назначената комисия, А. Ш. е подал уведомление до ректора, на 25.04.2019 г., с което е оспорил назначението на всеки един от назначените три хабилитирани лица, с твърдения обосновани с конкретни факти, че същите са близки или зависими от ръководителя на катедрата и негов научен ръководител доц. д-р инж. В. Ц. Заявил е, че не е спазено и изискването на чл. 24, ал.2 от ПУРПНС в ТУ-С..

Заместник-ректорът на ТУ-С. е отговорил на уведомлението, като е посочил, че от материалите, представени от жалбоподателя не личи да има конфликт на интереси между ръководителя на катедрата и някои от членовете на комисията.

На 23.05.2019 г. назначената комисия е провела заседание, на което всеки от членовете на комисията е прочел своето становище по дисертационния труд на жалбоподателя. За проведеното заседание е съставен протокол № 1/23.05.2019 г. След проведено обсъждане, комисията е взела единодушно решение, с което е дала отрицателна оценка на готовността на докторанта за защита на дисертационния му труд. Към протокола от заседанието са приложени и трите становища. И трите становища са отрицателни (л.30-л.34).

Въпреки че съгласно чл.24, ал.2 ПУРПНС в ТУ-С., решението на комисията е окончателно, по преценка на научния ръководител доц. д-р инж. В. Ц. са назначени допълнително още две хабилитирани лица - доц. М. и проф. М. (посочен от жалбоподателя, като негов ментор), които заключават: доц. М. – „... по отношение корозия на металите образователната цел не е постигната. Във вида, в който е представена дисертацията, оценката ми, по отношение на корозията на металите, за съжаление, е отрицателна“. Професор М. препоръчва „... да се изслушат всички забележки и препоръки на членовете на звеното, докторантът да ги вземе предвид и след най-скоро време, с подкрепата на звеното, да се стигне до избор на научно жури“.

Със Заповед № ОЖ-51-32/14.05.2019 г., ректорът на ТУ-С. е наредил основният списъчен състав на КС на катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ да се разшири, като бъдат включени още трима специалисти (сред които са и двама от

членовете на комисията- доц. д-р Л. Л. и доц. д-р Г. С.), които да проведат заседание на КС на 14.06.2019 г., в 10.00 ч.

За провеждането на това заседание, жалбоподателят Ш. е уведомен по електронна поща на 20.05.2019 г.

На 14.06.2019 г. е проведено заседание на разширения КС на Катедра „Съпротивление на материалите“ при ФТ, за което е съставен протокол № 4. На заседанието е докладван дисертационния труд на А. Ш. с отрицателна оценка за готовността му за защита, като също е разгледано и изпълнение на индивидуалния план на Ш. и изложените коментари относно отделните етапи от плана. От общо седем етапа от индивидуалния пан, за изпълнени са приети само два и то с конкретни забележки, а останалите пет етапа са приети за неизпълнени. Заключение е, че А. Ш. не е изпълнил дейностите по индивидуалния си план, като същото е обективирано в решение, взето единодушно от разширения състав на КС (л.36-л.39).

На това заседание, жалбоподателят Ш. не е присъствал, като по делото са налице данни, че е бил призован да се яви на 14.06.2019 г., в 09,30 ч. в сградата на НСлС в качеството му на свидетел (л.121). Съдът приема, че от показанията на св.Г. не се установява, че преди тази дата жалбоподателят Ш. е уведомил научния си ръководител- св. доц. д-р инж. В. Ц. за невъзможността да се яви на заседанието на КС. Не просто защото показанията на св.Г. се разминават с показанията на свидетеля доц. д-р инж. Ц., а защото показанията са неконкретни, противоречат на отразеното в призовката, че Ш. следва да се яви като свидетел, а не като вещо лице, както сочи св.Г.. Освен това е и житейски нелогично жалбоподателят Ш. да уведоми устно за пречката научния си ръководител, с когото, видно от изходящите от самия Ш. писмени данни в преписката, не са в добри отношения, а още по-малко има запазено отношение на доверие помежду им. Нелогично е и Ш. да не използва друго средство за комуникация-писмено или електронно (имейл), за да уведоми КС за пречката да се яви и да поиска отлагането на провеждането му. В този смисъл с поискания от жалбоподателя свидетел-Р. Г., защитната версия за неявяването на Ш. на КС остава недоказана.

Прави впечатление обаче това, че при провеждане на заседанието на 14.06.2019 г., научните ръководители на жалбоподателя не са представили пред КС и съответно

няма как да е била съобразена приетата като писмено доказателство по делото атестация на жалбоподателя от 26.09.2017 г. за периода 01.07.2016 г. - 15.09.2017 г. (л.125), която съдържа положителна оценка за работата на докторанта в разглеждания период.

На следващо място, КС на същото заседание не е провел обсъждане на резултатите и оценките от проведения научноизследователски проект по програма „В помощ на докторанти“, с тема „Влияние на корозията върху механичните свойства на конструкционна стомана“, одобрен за финансиране със Заповед № 989/23.03.2018 г. на ректора на ТУ (л.16), след участие на докторанта, оценка и класиране във вътрешен конкурс за финансиране със средства от субсидията за научноизследователска и художествено-творческа дейност по бюджета на ТУ-С. за 2018 г. Противно на твърдяното от свидетеля доц. д-р инж. Ц., този научноизследователски проект е част от работата по докторската дисертация на жалбоподателя, тъй като видно от анотацията към предложението за финансиране на проекта, съдържаща обосновка за връзката на проекта с разработвания дисертационен труд, „Получените резултати ще бъдат използвани от докторант А. Ш. за завършване на дисертационния му труд.“ (л.172). Според приложените доказателства, проектът е изпълнен в два етапа, за които са депозираны отчети с постигнатите резултати (л.211; л.304-л.307). С изготвянето и предаването на тези отчетни доклади по научноизследователския проект, изглежда да е приключена работата по етапи 5, 6 и 7 от индивидуалния план на докторанта, приети обаче за неизпълнени в Протокол № 4/14.06.2019 г. на КС. С решение по Протокол № 3/05.12.2018 г. на свое заседание, Централната конкурсна комисия е приела изпълнението на проекта по етап I и е утвърдила оценката на рецензентите - 18.96 точки. Отчетът по етап II е бил приет единодушно от КС (Протокол №3/09.05.2019 г.-л.300 по делото) и от ФС (Протокол № 36/14.05.2019 г.- л.301-303). Оценката на втория етап от проекта е 17.80 точки. Цитираните документи не сочат негативни характеристики на работата на докторанта от страна на конкурсната комисия и на рецензентите, а дори напротив поставените оценки по изпълнението на научноизследователския проект са високи. КС и ФС са приели единодушно изпълнението на проекта в двата му етапа. Сред доказателствата по делото не са налице данни ръководителят на проекта да е

представял спрямо докторанта забележки, критики, препоръки или други относно работата по научния проект.

Негативно оценяване на работата на докторанта по дисертацията му се съдържа единствено в атестацията от 08.07.2019 г. за периода от 16.09.2017 г. до 30.06.2019 г. (л.48-л.49). Атестацията обаче съдържа позоваване на явно неверни факти от страна на научните ръководители на докторанта, като например: „Изследванията в предадения дисертационен труд са направени без знанието и участието на научните ръководители на докторанта по време на болничния му период.“ От една страна, защото противоречи на по-горе обсъдените доказателства (поетапни отчети и протоколи за приемането им). От друга страна, защото противоречи на позициите на доц. д-р инж. Ц. пред КС (Протокол № 7/24.10.2018 г. и отчет към него-л.211-л.264; Протокол № 3/ 09.05.2019 г.-л.300). Отделно от това няма нормативна забрана докторантът да работи по дисертационния си труд по време на болничен период или редовен отпуск, ако състоянието му го позволява и след като докторската програма не е прекъсната-чл.18, ал.2 от ПУРПНС в ТУ-С.. Следва да е посочи и това, че при разпита му в съдебно заседание като свидетел доц. д-р инж. Ц. заяви: „Научните ръководители не следва да присъстват при самите научни изследвания, но те трябва да са уведомени за тяхното провеждане от докторанта и да са в съответствие с одобрения индивидуален план.“ От подписите на научните ръководители върху отчетните доклади за 2018 г. и 2019 г., както и от отчетите по двата етапа на научноизследователския проект е видно именно това, че научните ръководители са запознати и взели участие в работата по дисертацията и научния проект - част от същата, конкретно научният ръководител Ц. ги е докладвал на провежданите съвети и е правил предложения за приемането им без да отправя критики, забележки, препоръки. В подкрепа на този извод е и заявеното при разпита от доц. д-р инж. Ц.: „Аз не подлагам на съмнение, че резултатите, които се съдържаха в предадения труд са автентични и са верни, но според нас не са изтълкувани правилно. Ние не бяхме съгласни с анализа на резултатите, направени от Ш., а не със самите резултати.“

Атестацията е обсъдена и приета на КС на катедра „Съпротивление на

материалите“ при ФТ с Протокол № 6/08.07.2019 г., представен по делото (л.46). На същото заседание КС е взел и единодушно решение да отчисли без право на защита, считано от 01.07.2019 г. докторанта А. Ш..

На проведено на 09.07.2019 г. заседание на ФС на ФТ, обективизирано в протокол № 38, в т. 3, е взето решение А. Ш. да бъде отчислен без право на защита, считано от 01.07.2019 г. (л.24-л.25). Решението е взето по предложение на ръководителя на катедра „Съпротивление на материалите“ доц. д-р инж. В. Ц., който е и един от двамата ръководители на докторанта. Решението е взето с тайно гласуване, като 19 от леновете са гласували „за“, 1 „против“ и 3-ма са се въздържали.

С оглед изложеното дотук съдът приема от фактическа страна че решенията взети от КС и от ФС-Протокол № 6/08.07.2019 г. на КС на катедра „Съпротивление на материалите“ и Протокол № 38/09.07.2019 г. ФС на факултета по транспорт са необосновани, като взети при непълна, неизяснена или некоректно представена от ръководителя на катедрата и научен ръководител на докторанта-доц. д-р инж. В. Ц. фактическа обстановка. Никъде в обсъдените доказателства не се съдържа и конкретна констатация/оценка, че предаденият от докторанта дисертационен труд „не е подготвен в значителна степен“, като вкл. в становището на научните ръководители от 09.04.19 година се съдържа позитивната констатация, че дисертацията „съдържа добри идеи и приноси-обширна литературна справка, разработена опитна уредба, алтернативен метод за обработка на резултатите, идеи за внедряване“.

Въз основа на посочените решения на КС и на ФС е била издадена Заповед №1855/10.07.2019 г. на ректора на ТУ-С., с която жалбоподателят е отстранен от редовна докторантура по докторска програма на основание чл. 20, ал.1, т.5 от ПУРПНС в ТУ-С. и Протокол № 38/09.07.2019 г. от заседанието на ФС на ФТ, считано от 01.07.2019 г.

С Решение №417№/24.06.21 г. по адм. дело №4025/20 г. по описа на Административен съд София-град, АССГ, II о., 59 с-в е отхвърлил жалбата на Ш. срещу заповедта. Първоинстанционното решение е отменено с Решение

№9118/18.10.2022 г. по адм.д. №4090/2022г. на ВАС-V о., а делото върнато за ново разглеждане със задължителни указания при преценката на компетентността на ректора да издаде оспорената заповед за безсрочно отстраняване на докторант да се обсъди доколко разпоредбата на чл.20, ал.1, т.5 ПУРПНС съответства на разпоредбата на чл.74, ал.2 ЗВО и съответно компетентен ли е ректорът на ТУ да отстранява докторант без определен срок.

При новото разглеждане на делото е постановено Решение №3529/31.05.23 г. по адм. дело №9690/22 година, с което АССГ, II о., 31 с-в е обявил Заповед №1855/10.07.2019 г. на ректора на ТУ-С. за нищожна. Решението не е било оспорено и е влязло в сила на 19.07.23 година (л.7-л.9 по делото). Съображенията на съда за нищожност на акта са две. Първото е, че чл. 20, ал.1, т.5 от ПУРПНС в ТУ-С., който предвижда, че се отстранява докторант, който: е получил писмено мнение в атестацията, че не работи успешно и не изпълнява индивидуалния си план, противоречи на чл.74, ал.2, т.2 от ЗВО, която допуска студент, докторант или специализант да се отстрани от висшето училище само за определен срок и при системно неизпълнение на задълженията си по учебния план или правилниците на висшето училище. Второто съображение е, че по делото не е установено наличието на условие за заместване на ректора на ТУ от заместник-ректора на ТУ. На датата на издаване на заповедта ректорът на ТУ не е отсъствал по причина, изрично определена в закона (отпуск, болничен, командировка и др.), а е бил извън територия на учебното заведение, като е давал интервю относно дейността на университета в телевизионно студио, т.е. касало се за чисто фактическо положение, а не за отсъствие от работа по причина, регламентирана законодателно.

След влизането в сила на Решение №3529/31.05.23 г. по адм. дело №9690/22 година на АССГ е издадена процесната заповед. С нея жалбоподателят е отчислен без право на защита. Като фактически и правни съображения в заповедта са изложени Решение по протокол №38/09.07.2019 година на ФС на Факултета по транспорт, взето въз основа на Протоколи на КС №4/14.06.19 г.

и №6/08.07.19 г. за проведена процедура по чл.24, ал.1 от ПУРПНС в ТУ-С. за преценка на готовността за защита на дисертационния труд на докторанта А. Ш., депозиран на 27.03.19 година, отрицателните становища на научните ръководители и назначените три хабицитирани лица доц. д-р Б. Д., доц. д-р Л. Л. и доц. д-р Г. С., отрицателната атестация на докторанта за периода 19.06.17 г.-30.06.19 г., изтеклия срок на обучението (зачислен на 01.07.2016 година до 01.07.19 г. и влязлото в сила Решение №3529/31.05.23 г. по адм. дело №9690/22 година на АССГ) .

При тези фактически установявания съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 09.10.23 г. за насрочване на делото в съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Преди всичко следва да бъде посочено, че възражението на нищожност на оспорената заповед, мотивирано с Решение №3529/31.05.23 г. по адм. дело №9690/22 година по описа на АССГ, влязло в сила на 19.07.23 г., е неоснователно. Съгласно чл.177, ал.2 АПК, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. В случая липсва твърдение, както в упражненото с двете заповеди правомощие, така и в приложеното от органа правно основание. С първата заповед, обявена за нищожна с влязлото в сила съдебно решение, докторантът е бил отстранен на основание чл.20, ал.1, т.5 от ПУРПНС в ТУ-С., а с втората- отчислен без право на защита, като правомощието на ректора по чл.32, ал.1, т.4 ЗВО и чл.24, ал.6 ППЗРАСРБ кореспондира на приложимите за случая норми на чл.8, ал.4 ЗРАСРБ и чл.24, ал.1 и ал.2 ПУРПНС в ТУ-С.. Условието и реда за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ са регламентирани в ЗРАСРБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗРАСРБ обучението на докторантите се осъществява по план при условията и по реда на Закона за висшето образование и правилника на съответното висше училище или научна организация. Редовната и самостоятелната форма на

обучение са с продължителност до 3 години, а задочната и дистанционната - до 4 години, като изключение, регламентирано в правилниците на съответното висше училище или научна организация, срокът може да бъде удължаван, но не повече от една година – чл. 8, ал. 2 и 3 от ЗРАСРБ. Нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗРАСРБ предвижда, че в срок от един месец след изтичането на срока по ал. 2 или 3 първичното звено предлага на факултетния, съответно научния съвет докторантът да бъде отчислен с право или без право на защита. Факултетният, съответно научният съвет се произнася с решение по предложението на първичното звено на първото си заседание след заседанието на първичното звено по ал. 4 – чл. 8, ал. 5 от ЗРАСРБ. В ПУРПНС в ТУ-С. са разписани етапите, през които преминава обучението на докторантите. Съгласно чл. 24, ал. 1 от същия правилник, докторантът придобива право на защита след изпълнение на дейностите от индивидуалния план и подготвен в значителна степен дисертационен труд. Той представя със заявление дисертацията си на научния ръководител, който преценява готовността за защита в 1-месечен срок.

При положителна оценка на готовността на докторанта за защита на дисертационния труд научният ръководител предлага откриване на процедура за предварително обсъждане пред КС.

При отрицателна оценка или непроизнасяне в срока по ал.1, докторантът има право да възрази писмено пред ръководителя на катедрата, който в 14-дневен срок назначава комисия от три хабилитирани лица в съответната научна област за преценка готовността за защита. Комисията се произнася в 1-месечен срок и решението ѝ е окончателно-ал.2 от с.н.

В случая регламентираната процедура привидно е била спазена. В съответствие с фактическите установявания на съда обаче, че решенията на КС и на ФС-Протокол № 6/08.07.2019 г. на КС на катедра „Съпротивление на материалите“ и Протокол № 38/09.07.2019 г. ФС на факултета по транспорт са необосновани, като взети при непълна, неизяснена или некоректно представена от ръководителя на катедрата към този момент и научен ръководител на докторанта-доц. д-р инж. В. Ц. фактическа обстановка.

Нарушени са били основни принципи на административния процес-за законност, съразмерност и истинност-чл.4, ал.2, чл.6, чл.7 АПК. В съответствие с тях, административни актове се издават за целите, установени от закона. Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, в съответствие с което са установени и задълженията по чл.35 АПК за изясняване на фактите и чл.36 АПК за служебното събиране на доказателства при необходимост. Принципите на пропорционалност и разумност пък гарантират съгласуваност между прилагането на закона и постигането на целта му, като се гарантира неговата справедлива употреба. Спазването на това изискване е и обективна гаранция срещу административен произвол. Произволът представлява нарушение на обективен критерий като мащаб за справедливост, а забраната за произвол е материалноправен компонент от съдържанието на правовата държава-чл.4, ал.1 от Конституцията на Република България. Като краен резултат в случая с докторанта Ш. е нарушен и принципът за свободен избор на научно развитие и обективност при неговото оценяване-чл.1, ал.2, т.2 ЗРАСРБ. Важно е да се отбележи, че изискването мотивите за упражненото с административния акт правомощие да се основават на действителните факти по случая придобива още по-голяма тежест там, където компетентният орган разполага с възможност за преценка и усмотрение, както е в процесния случай. Съдът намира още, че целият контекст на събитията по случая с докторантурата на жалбоподателя Ш. е под влиянието на създадо се в някакъв момент отношение на научния му ръководител и ръководител на катедрата доц. д-р инж. В. Ц.. Фактите по делото не сочат в основата на това отношение да стои единствено легитимната цел- гарантиране на обществения интерес, свързан с качеството на образователния процес и научните изследвания. При тези факти съдът намира, че единственото разумно разрешение е процедурата пред първичното звено-КС на катедра „Съпротивление на материалите“ и ФС на факултета по транспорт да се проведе отново, като преди вземането на

решение за отчисляването с право или без право на защита се изяснят всички факти от значение за случая, вкл. при съобразяване с фактическите установявания по делото.

По изложените съображения, съдът намира, че е осъществено основанието по чл.146, т.3 АПК-допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради което оспорената заповед се отменя, а делото като преписка се връща за ново произнасяне.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноски е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр. чл.144 АПК). Доказаните и включени в списъка по чл.80 ГПК, вр. чл.144 АПК разноски на жалбоподателя са общо в размер на 2515 лева, от които 15 лева заплатена държавна такса (за жалба и съд. удостоверение), 2250 лева-заплатено възнаграждение за защитата, осъществена от адв. К. и 250 лева- заплатено възнаграждение за защитата, осъществена от адв. Е.. По арг. от чл.78, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК страната има право на заплатено възнаграждение за един адвокат. След като страната не конкретизира до приключване на устните състезания по делото за кого от двамата процесуални представители-адвокати иска да ѝ бъде присъдено заплатеното възнаграждение, съдът преценява да присъди една втора от заплатеното общо възнаграждение в размер на 2500 лева или 1250 лева. Предвид проведените три съдебни заседания по делото, обема на адм.преписка и тежестта от фактическа и правна страна на делото, съдът намери, че адвокатското възнаграждение в размер на 1250 лева е обосновано и справедливо, съотв. възражението на ответника за прекомерност-неоснователно. Заедно със заплатената държавна такса съдът присъжда на жалбоподателя разноски общо в размер на 1265 лева

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на А. В. Ш., Заповед №2247/01.08.2023 година, издадена от ректора на Техническия университет- С., с която жалбоподателят е отчислен без право на защита от редовна докторантура по докторска програма „Строителна техника и съпротивление на материалите“ с научни ръководители доц. д-р инж. В. Ц. Ц. и доц. д-р инж. Н. Д. Н., ФТ.

ВРЪЩА делото като преписка за ново произнасяне при спазване на указанията по прилагането на закона, дадени в мотивите към решението.

ОСЪЖДА Техническия университет- С. да заплати на А. В. Ш. с [ЕГН] сумата в размер на 1265 (хиляда двеста шестдесет и пет) лева, разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

Съдия: